

prima instanță V. Efros
instanța de apel A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Radu Guzun în interesele Nataliei Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, intervenienți accesorii societatea pe acțiuni „Trafic Bujor”, societatea cu răspundere limitată „Darsimid” și societatea cu răspundere limitată „Dansicons”, cu privire la contestarea actelor administrative și recunoașterea nulității contractelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Natalia Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 05 mai 2015 prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a ț ă:

La 25 martie 2014, Natalia Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenienți accesorii SA „Trafic Bujor”, SRL „Darsimid” și SRL „Dansicons”, solicitând anularea certificatului de urbanism nr. 472i/13 din 24 septembrie 2013, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/29-4 din 01 aprilie 2011, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/15-1 din 12 martie 2013, recunoașterea nulității contractului de arendă nr. 5717/2011 din 02 august 2011 și recunoașterea nulității contractului de arendă nr. 6110/2013 din 26 martie 2013.

În motivarea acțiunii, reclamantii au invocat că din cauza apariției unor zvonuri precum că, cineva intenționează să construiască un bloc locativ în preajma caselor de locuit din str. Matei Basarab, 2 și 6, la 05 februarie 2014 s-au adresat către Primăria mun. Chișinău cu o cerere privind eliberarea informațiilor pe acest caz și comunicarea actelor emise.

Astfel, la 12 februarie 2014, au fost informați că Primăria mun. Chișinău a eliberat certificatul de urbanism cu nr. 472i/13 la 24 septembrie 2013, iar Consiliul municipal Chișinău a emis decizii de transmitere în arendă a terenurilor din str. Matei Basarab, 2 și 6 în favoarea întreprinderilor SA „Trafic Bujor”, SRL „Darsimid” și SRL „Dansicons”, în vederea elaborării de către aceștia a documentației de proiect pentru amplasarea unei formațiuni locative cu spații de menire socială și administrativă la nivelele inferioare (în limita terenurilor deținute în arendă) pe adresa str. Matei Basarab, 2 și 6.

La 21 februarie 2014 au depus o cerere prealabilă către Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău cu privire la revocarea actelor respective din considerente că ele au fost emise cu încălcarea legislației și contravin intereselor lor, însă cererea nu a fost examinată.

Susțin reclamanți că nu sunt de acord cu efectuarea construcției date și cu faptul emiterii de către Primăria mun. Chișinău a certificatului de urbanism respectiv deoarece prin ridicarea construcției date vor fi aduse mai multe pagube locatarilor.

Consideră că certificatul de urbanism din 24 septembrie 2013 a fost eliberat ilegal, în lipsa acordului proprietarilor imobilelor învecinate din str. Matei Basarab, 2. Iar acordurile vecinilor din str. Matei Basarab, 6, au fost întocmite în anul 2011 pentru perfectarea certificatului de urbanism din 2011, exclusiv în favoarea SA „Trafic Bujor” și nu se referă la blocul din str. Matei Basarab, 2, respectiv nu pot fi folosite de către SRL „Darsimid” și SRL „Dansicons” la perfectarea certificatului de urbanism din 24 septembrie 2013.

Totodată, consideră că terenurile pentru construcție din str. Matei Basarab, 2 și 6 au fost transmise în arendă cu grave abateri de la legislație.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 mai 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, intervenienți accesorii SA „Trafic Bujor”, SRL „Darsimid” și SRL „Dansicons” s-a respins ca neîntemeiată.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 mai 2015, Natalia Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Natalia Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 mai 2015.

La 18 aprilie 2016 avocatul Radu Guzun în interesele Nataliei Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 și hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 mai 2015.

În motivarea recursului au exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel invocând încălcarea normelor de drept material.

Astfel, susține că instanța de apel a interpretat eronat art. 14 alin. (2) lit. c) și art. 70 din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006 și art. 41, 42 Codul funciar.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (vol. II f.d. 16), copia deciziei a fost expediată în adresa participanților la proces la 04 martie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul declarat la 25 aprilie 2016 se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurenții și-au exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de

apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenților privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că acesta argument al recurenților poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către avocatul Radu Guzun în interesele Nataliei Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Radu Guzun în interesele Nataliei Bivol, Grigore Rusu și Dumitru Cebotărescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari